

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego przypada 25 marca i decyzją Episkopatu Polski ustanowiono ten dzień - Dniem Świętości Życia

Wielcy ludzie za życiem

Każdy człowiek może powtórzyć za psalmistą, wysławiać Boga psalmem 139 i podziękować Mu za życie: "Sławię Cię, Panie, za to, żeś mnie stworzył. Ty bowiem stworzyłeś moje wnętrze i utkałeś mnie w łonie mej matki. Sławię Cię, żeś mnie tak cudownie stworzył. Godne podziwu są Twe dzieła".

W obronie dzieci nienarodzonych wypowiadali się między innymi:

Jan Paweł II - "Wołam do wszystkich ojców i matek mojej Ojczyzny i całego świata, do wszystkich ludzi bez wyjątku: każdy człowiek poczęty w łonie ma prawo do życia!".

"Życie ludzkie jest szczególnie słabe i kruche, kiedy przychodzi na świat oraz kiedy opuszcza doczesność, aby osiągnąć wieczność. Słowo Boże wielokrotnie wzywa do otoczenia życia opieką i szacunkiem, zwłaszcza życia naznaczonego przez chorobę i starość" (EV 44).

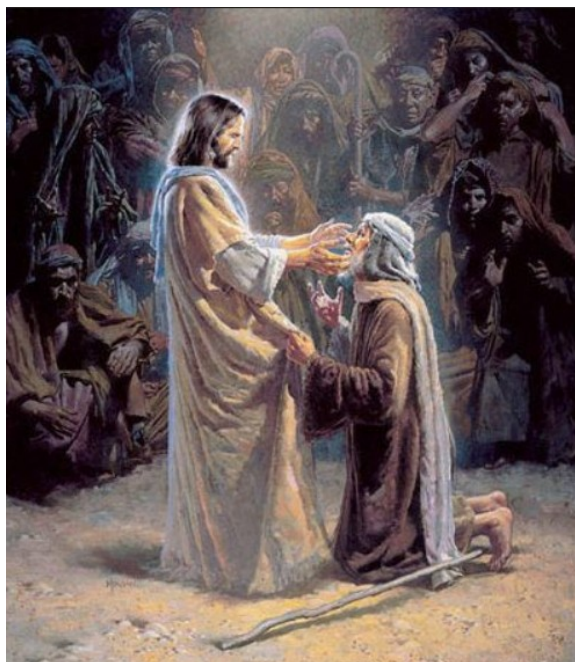
Prymas Tysiąclecia Stefan Kardynał Wyszyński - "W rodzinie, pod sercem matek, kryje się Naród".

Matka Teresa z Kalkuty - "Wnośmy prawdziwy pokój w naszą rodzinę, otoczenie, miasto, kraj, w świat. Zaczynajmy od pokochania małego dziecka już w łonie matki. Tym, co najbardziej niszczy pokój we współczesnym świecie jest aborcja - ponieważ jeśli matka może zabić własne samemu Bogu. Na modlitwę Duchowej Adopcji składa się: jeden dziesiątek różańca, codzienna modlitwa oraz dodatkowa dowolna ofiara czy wyrzeczenie, np. post lub walka z nałogiem. Przez dziewięć miesięcy osoba podejmująca Duchową Adopcję modli się w intencji dziecka nienarodzonego i jego rodziców, prosząc Boga o szczęśliwe jego narodzenie. W ten sposób staje się ta osoba duchowym ojcem lub duchową matką tego dziecka. Duchową Adopcję Dziecka Poczętego może podjąć każdy. Jeżeli zdarzy się zapomnieć komuś raz lub dwa o złożonych przyrzeczeniach, nie należy przerywać Duchowej Adopcji, tylko trzeba o ten "zapomniany" dzień wydłużyć okres modlitwy.

Codzienna modlitwa:

Panie Jezu - za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem świętego Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po urodzeniu - proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.

IV Niedziela Wielkiego Postu

*Uzdrowienie niewidomego
od urodzenia*

Ewangelia według Świętego Jana (J 9,1.6 – 9.13 – 17. 34 – 38)

Jezus przechodząc ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia. Splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego, i rzekł do niego: „Idź, obmyj się w sadzawce Siloe”, co się tłumaczy: Posłany. On więc odszedł, obmył się i wrócił widząc.

A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: „Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?”. Jedni twierdzili: „Tak, to jest ten”, a inni przeczyli: „Nie, jest tylko do tamtego podobny”. On zaś mówił: „To ja jestem”.

Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów. A dnia tego, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy, był szabat. I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: „Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę”.

Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: „Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabatu”. Inni powiedzieli: „Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki?”. I powstało wśród nich rozdwojenie. Ponownie więc zwrócili się do niewidomego: „A ty, co o Nim myślisz w związku z tym, że ci otworzył oczy?” Odpowiedział: „To jest prorok”.

Na to dali mu taką odpowiedź: „Cały urodziłeś się w grzechach, a śmiesz nas pouczać?”. I precz go wyrzucili.

Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go rzekł do niego: „Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?”. On odpowiedział: „A któż to jest. Panie, abym w Niego uwierzył?”. Rzekł do niego Jezus: „Jest nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie”. On zaś odpowiedział: „Wierzę, Panie!” i oddał Mu pokłon.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE – 22.03.2020r.

*W tym tygodniu w **środę** obchodzimy uroczystość Zwiastowania Pańskiego.*

INTENCJE MSZALNE:

23. 03. poniedziałek

Biały Kościół - Msza św. o godz. 17⁰⁰: O wieczną szczęśliwość dla śp. Kamili Kramarz w 1. rocznicę śmierci

24. 03. wtorek

Biały Kościół - Msza św. o godz. 8⁰⁰: O wieczną szczęśliwość dla śp. ojca Józefa, syna Józefa i Łucji z rodziny Lisów oraz śp. Jadwigi Łopata

25. 03. Środa

Nowolesie - Msza św. o godz. 17⁰⁰: Za Parafian

26. 03. czwartek

Biały Kościół - Msza św. o godz. 17⁰⁰: O wieczną szczęśliwość dla śp. Czesławy Górskiej – intencja od Anny i Małgorzaty Susło z rodzinami

27. 03. piątek

Nowolesie - Msza św. i Droga Krzyżowa o godz. 17⁰⁰: O wieczną szczęśliwość dla śp. Teresy Drozd – intencja od uczestników pogrzebu

Biały Kościół - Droga Krzyżowa o godz. 18¹⁵

28. 03. sobota

Nowolesie - Msza św. o godz. 17⁰⁰ : O wieczną szczęśliwość dla śp. Stanisława Kaczmarka w 4. rocznicę śmierci i jego zmarłych Rodziców

29. 03. niedziela

Biały Kościół - Msza św. o godz. 8⁰⁰: O wieczną szczęśliwość dla śp. mamy Ludwiki Ciuły w 4. rocznicę śmierci

Nowolesie - Msza św. o godz. 10⁰⁰: O wieczną szczęśliwość dla śp. Mariana i Stanisławy Grynienko oraz zmarłych Rodziców

Biały Kościół - Msza św. o godz. 12⁰⁰: O wieczną szczęśliwość dla śp. Stanisławy Mazek w 2. rocznicę śmierci i Mieczysława Mazek w 9. rocznicę śmierci

1. Przez czas trwania pandemii troskę o nasze zdrowie powierzać będziemy Nowoleskiej Maryi odmawiając różaniec w środy i soboty o godzinie 16³⁰ w naszym Sanktuarium. Proszę wszystkich Parafian o przyłączenie się do modlitwy w miejscach naszego przebywania.

Do sakramentu małżeństwa pragną przystąpić: Piotr Szostek zamieszkały w Białym Kościele i Małgorzata Bielska zamieszkała w Strzelinie.
Zapowiedź trzecia.

Na rozpoczęty tydzień - Szczęść Boże!

Komentarz do dzisiejszej Ewangelii:

Tajemnice Zbawiciela

W poszczególnych odsłonach niedziel Wielkiego Postu zostają nam ukazane w liturgii kolejne tajemnice zbawczej misji Jezusa. Na pustyni Pan pokazał nam, jak walczyć z kusicielem, aby pozostać wiernym tożsamości dziecka Bożego. Na górze Tabor ukazał nam piękno swojego Bóstwa rozbłyskającego w człowieczeństwie. W rozmowie z Samarytanką objawił, że to właśnie On jest oczekiwanym Mesjaszem. Dziś natomiast, przywracając wzrok niewidomemu od urodzenia, wyjaśnia nam znaczenie wiary w naszym życiu oraz sakramentu chrztu świętego. Tylko Jezus, objawiając nam miłość Ojca, może otworzyć nasze zaślepienie grzechem oczy i uzdrowić nasze spojrzenie na Boga, samych siebie i naszych bliźnich. Na dar wiary nie trzeba zasługiwać. Bóg pragnie go hojnie udzielać. To od nas zależy, czy zechcemy go przyjąć, aby i w naszym życiu objawiły się wielkie dzieła Boże.

Jezu, dziękuję Ci za łaskę wiary. I proszę, otwórz moje oczy na Twoje działanie w moim życiu.

